

РЕШЕНИЕ

№ 1360

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **421** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Й. Р. В. срещу Решение от 10.12.2019 г. по НАХД № 15910/2019 г. на СРС, 5 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/№ 22-006125/13.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“-гр.С.. Навеждат се твърдения, че решението е незаконосъобразно и неправилно като постановено при нарушение на материалния закон и е необосновано. Сочи се, че процесното НП противоречи на целите на чл. 415, ал. 1 от КТ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът на Дирекция „Инспекция по труда“-гр.С. чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма], представлявано от управителя Й. Р. В. срещу наказателно постановление №

22-006125/13.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“-гр.С., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/, затова че до 30.05.2019., в качеството на работодател, не е изпълнил задължително предписание под № 3, дадено с Протокол за извършена проверка № ПР 1910363/10.05.2019 г., с което е вменено задължение: [фирма], в качеството на работодател да изплати уговореното и начислено във ведомостта на служителите за месец май 2017г. трудово възнаграждение за извършената работа на Й. И. П.-А., ЕГН: [ЕГН], съгласно чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда.

С Решение от 10.12.2019г. по НАХД № 15910/2019 г. на СРС, 5 състав е потвърдено наказателно постановление № 22-006125/13.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- [населено място].

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, но се касае за маловажно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Настоящата касационна инстанция счита жалбата за неоснователна поради липса на съществени нарушения на производствените правила при издаване на АУАН и НП. В конкретния случай, в съставения АУАН и в процесното НП ясно, точно и конкретно е описано извършеното нарушение по начин, позволяващ на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице да разбере същността и пределите на обвинението и въз основа на това да защити правата си в пълен обем. Описаната в АУАН и възпроизведена в НП фактическа обстановка, установена и по делото, позволява да се направят еднозначни правни изводи относно квалификацията на нарушението и приложимия материален закон, така че за санкционираното лице е била налице възможност да организира пълноценно защитата си срещу предявеното му с АУАН обвинение.

Административнонаказателната отговорност е ангажирана за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ. Съгласно тази разпоредба който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. Изпълнителното деяние на това нарушение е неизпълнение на задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство.

Задължителното предписание е вид принудителна административна мярка съгласно чл.404 от КТ за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство. С предписание под № 3, дадено с Протокол за извършена проверка № ПР 1910363/10.05.2019 г. е въведено следното задължение: [фирма], в качеството на работодател да изплати уговореното и начислено във ведомостта на служителите за

месец май 2017 г. трудово възнаграждение за извършената работа на Й. И. П.-А., ЕГН: [ЕГН], съгласно чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда. Срокът за изпълнение е до 30.05.2019 г. Предписанието съдържа разпоредителна част - указания за изплащане на начисленото месечно трудово възнаграждение за м. май 2017 г. на конкретен служител. Същото е индивидуален административен акт, за който няма наведени твърдения че е бил оспорен от дружеството, поради което е влязло в сила. Следователно предметът на неизпълнение е достатъчно конкретно и ясно определен както в АУАН, така и в НП.

Изложеното мотивира настоящата инстанция да остави в сила решението на СРС като материално законосъобразно.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.12.2019г. постановено по НАХД № 15910/2019 г. на СРС, 5 състав, което потвърждава наказателно постановление № 22-006125/13.09.2019 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап. офис 1, представлявано от Й. Р. В. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - [населено място] съдебни разноси по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.